

Mensen in armoede liggen wakker van inkomen en huisvesting

Netwerk Tegen Armoede,
Wo. 09 Jan. 2019, Online

Inkomen en huisvesting. Dat zijn de twee basisbehoeften waar mensen in armoede zich het meeste zorgen om maken. Die conclusie komt uit de jaarlijkse bevraging die het Netwerk tegen Armoede rond de jaarwisseling houdt bij zijn 58 verenigingen waar armen het woord nemen. Niet toevallig zijn dat ook de twee thema's die het Netwerk naar voor schuift in aanloop naar de komende regionale en federale verkiezingen op 26 mei. In 2018 kregen verenigingen meer mensen over de vloer, maar de financiële ondersteuning groeide niet mee. Dat zet de verenigingen verder onder financiële druk.

“Dat inkomen en huisvesting als grote zorgen naar boven komen in onze bevraging, hoeft niet te verbazen”, zegt coördinator David de Vaal van het Netwerk tegen Armoede. “Veel mensen in armoede moeten rondkomen met een uitkering die ver onder de Europese armoedegrens ligt. Toegang tot de arbeidsmarkt blijft problematisch voor wie in armoede leeft en kort geschoold is. En zelfs wie werk vindt, geraakt niet zomaar uit de armoede. Mensen komen vaak in precare jobs terecht, die tijdelijk en/of deeltijds zijn en slecht betaald worden.”

Ook huisvesting doet mensen in armoede wakker liggen. “Onze bevraging bevestigt de Vlaamse wooncrisis, met 135.000 mensen op de wachtlijst voor een sociale woning, een zeer krappe private huurmarkt met veel woningen die grote gebreken vertonen. Mensen wonen vaak in slecht geïsoleerde woningen met veel vochtproblemen. Nefast voor de energiefactuur én voor de gezondheid.”

Wij vroegen aan onze verenigingen ook wat mensen in armoede verwachten van de nieuwe regionale en federale regeringen. Voor de federale regering staat één eis centraal: inkomens en uitkeringen boven de armoedegrens. Een belofte van de huidige/vorige federale regering die helaas niet ingelost is. Het Netwerk tegen Armoede hoopt dat er bij de volgende regeringsonderhandelingen een concreet plan op tafel komt, mét budget. Anders wordt dit andermaal een loze belofte. Samen met andere organisaties zijn wij overigens binnen BMIN al zelf zo'n plan aan het voorbereiden.

Van de Vlaamse regering verwachten we massieve investeringen in het sociale woonaanbod. Op termijn moeten daarom middelen uit de Vlaamse woonbonus geheroriënteerd worden richting de huurmarkt. Nu gaan zeer veel subsidies naar eigendomsverwerving, die in de praktijk resulteren in hogere koopprijzen, niet noodzakelijk in beter toegankelijke koopwoningen. Ondertussen blijft de huurmarkt verder verkommeren.

Daarnaast pleiten wij heel nadrukkelijk voor praktijktesten om discriminatie op de woonmarkt tegen te gaan. Daarbij moet ook discriminatie op basis van inkomensstatuut meegenomen worden.

In Brussel blijft dakloosheid en het grote gebrek aan betaalbare woningen een bijzonder grote uitdaging. Daarmee samenhangend moet ook de federale regering zijn verantwoordelijkheid nemen en niet, zoals tot voor enkele weken, de dakloosheid organiseren door mensen de toegang te weigeren tot de asielpcedure. Dat is zowel juridisch als moreel ontoelaatbaar. Mannen, vrouwen en kinderen willen nillens de straat opsturen lost geen enkel probleem op.

Opvallend, na een relatieve stagnatie in 2017, zagen onze verenigingen het aantal hulpvragen in 2018 nagenoeg overal stijgen. Een trend die volgens onze verenigingen verschillende redenen heeft. Mensen vinden makkelijker de weg naar onze verenigingen, zoals mensen met een migratie-achtergrond (zowel erkende vluchtelingen, asielzoekers, mensen zonder wettig verblijf als mensen die al langer in

België verblijven). Maar tegelijk zien we een aantal groepen binnenkomen die nergens anders nog terecht kunnen. Vooral voor mensen met een psychische problematiek zijn de verenigingen waar armen het woord nemen vaak nog de enige plek waar ze terecht kunnen voor hulp en sociale contacten.

Dat zet ook onze verenigingen voor een grote uitdaging, want het stijgend aantal hulpvragen gaat niet gepaard met een stijging van de financiële middelen. Wel integendeel. Vlaams bleven subsidies gelijk, terwijl we lokaal vaak een vermindering zien van de financiële ondersteuning van onze verenigingen.